

незначителността ѝ си, човекът такъв да се удостои и на по-голям степен що трябва да се очаква от него ? О ! Никога ! никога ! Ако има между Българският народъ челоуѣцы на които да лежи на сърдце достолѣніето на Черквѣтъ. Ако сѣ ся свършили отъ свѣтътъ ревнителитѣ на благочестіето и на славѣтъ на домътъ Божій, тогазъ, но само тогазъ бы могло да се сбѣде това, дѣто да се постави за избираемъ на степенъ Архіерейскѣ единъ такъвъ явенъ порочникъ. Колкото за насъ ный казахмы онова което трѣбаше и което можаше да се каже въ печатѣтъ за освѣтленіе на публикѣтъ и — омываме си рѣцѣтъ.

Цариградъ, 1871.
